

KALAKUTA REPUBLIK

Faso Danse Théâtre / Serge Aimé Coulibaly

© Sophie Garcia

**Avant-première op 28 november 2016,
la Triennale de la danse te Ouagadougou (BF)**

**Wereldpremière op 15, 16 en 17 februari,
in Halles de Schaerbeek, Brussel (BE)**

Faso Danse Théâtre
Rue Gabrielle Petit 4/9
1080 Bruxelles-Molenbeek, Belgique
www.fasodansetheatre.com

KALAKUTA REPUBLIK

Geïnspireerd door Fela Kuti, de Nigeriaanse uitvinder van de Afrobeat, componist, saxofonist, orkestleider maar ook politiek activist, creëert de Belgisch-Burkinese choreograaf, Serge Aimé Coulibaly een nieuwe voorstelling waarin het politieke niet enkel een vage dramaturgische ondertoon is.

Zes dansers op scène. Dat worden er even later zeven. Uit dat aantal groeit een eindeloze reeks variaties van figuren en bewegingen als metaforen voor de dwingende urgentie om te leven ... Een politieke reflectie die door het lichaam raast. Een bewegingstaal gemarkeerd door het traditionele repertoire, door het shaken in nachtclubs en door de jazz, maar finaal een volledig nieuwe dans die verder raast, ongehinderd door waar ze vandaan komt.

Het scènebeeld verwijst zowel naar onze huidige politieke en sociale wereld als naar de Shrine, een hybride mythische plaats, zowel tempel als nachtclub, waar Fela Kuti zong over hoop en opstand na een gebed met zijn publiek. Kalakuta Republic was de naam van zijn residentie, gelegen aan de rand van Lagos. Een plaats die hij beschouwde als een onafhankelijke republiek. De geest van Fela, boegbeeld van het verzet in West-Afrika en bron van inspiratie voor velen, loopt als een rode draad door deze voorstelling.

Serge Aimé Coulibaly zelf vertolkt de rol van de verteller. Identificatie met Fela Kuti? Of gewoon zichzelf, een geëngageerd kunstenaar verwickeld in een wereld van tegenspoed en tegelijk onder de indruk van het effect van het immense verlangen naar vrijheid van de Burkinese jeugd van vandaag dat leidde tot een grote omwenteling?

Zoals Slavoj Žižek de diverse anti-gouvernementele bewegingen al jaren waarschuwt: het is niet erg ingewikkeld om een massa bij elkaar te brengen en te roepen dat er dingen moeten veranderen, wat belangrijk is, wat er gebeurt op de dag na de opstand.

DE CREATIE

Het basisidee van het oeuvre van Serge Aimé Coulibaly, is het engagement van een artiest tegenover zijn wereld, zijn gemeenschap, de wereld in het algemeen. De verplichting om een positie in te nemen en zich te uiten, zelfswanneer de boodschap op dat moment niet populair is.

Het is niet verrassend dat zijn artistieke parcours meerdere keren dat van Fela Kuti en diens kunst heeft gekruist. In het begin van Coulibaly's parcours diende Fela Kuti vooral als inspiratiebron, later werd zijn muziek onderdeel van de voorstellingen en nu vormt hij uiteindelijk de basis voor een volledige creatie.

Kalakuta Republiek is noch een biografie van Fela Kuti noch een geanimeerd concert. Serge Aimé Coulibaly en zijn gezelschap hebben zich op deze figuur geïnspireerd om onderzoek te doen naar wat (artistiek) engagement vandaag kan betekenen en meer specifiek naar de positie van de artiest eenmaal hij gevolgd wordt door een beweging.

“Word niet verliefd op jezelf. We hebben een goede tijd hier. Maar vergeet niet dat carnavals niet erg duur zijn. Het is de dag die erop volgt die telt, wanneer we allemaal teruggekeerd zijn naar ons dagelijkse, normale leven. Zou er iets veranderd zijn?” – Slavoj Žižek

Slavoj Žižek waarschuwt al jaren de verschillende antiregeringsbewegingen dat het niet zo ingewikkeld is om een massa bijeen te krijgen en te roepen dat dingen moeten veranderen. Het belangrijkste is wat er de dag na de opstand gebeurt.

Zoals in het hele oeuvre van Coulibaly, biedt *Kalakuta Republiek* geen antwoorden, maar gaat het eerder op zoek naar vragen. Welke gebeurtenissen in de wereld inspireren de bevolking om zich te verenigen en naar een alternatief te zoeken? Hoe komt het dat een volk op zoek gaat naar charismatische leiders? Hoe groot is de macht die deze personen werkelijk in handen hebben en onder welke voorwaarden? Hoeveel vrijheid is er te vinden binnen een beweging?

De voorstelling *Kalakuta Republiek* bestaat uit twee delen. Het eerste deel is letterlijk in het zwart en wit waar de eeuwige beweging in de muziek van Fela aan de basis ligt van een zoektocht naar de “leider” van vandaag. Wat heeft hem geïnspireerd? Wie zijn zijn aanhangers? Wat houdt deze beweging in stand? Het tweede deel bestaat uit een levendig kleurenpalet en een soundscape met zeer diverse invloeden waar de decadentie de macht overneemt van de organisatie en waar elk individu in zijn eigen delirium leeft.

Welk deel gaat vooraf of volgt op het andere? Is het kleurrijke deel het carnaval van de opstand waarover Žižek spreekt? Of is de decadentie van de luxe van sommigen die voorafgaat aan de georganiseerde beweging van het andere deel? *Kalakuta Republiek* biedt geen eenduidig antwoord op deze reeks vragen, maar maakt net de uitwisseling van ideeën mogelijk. En dat

is nodig.

Na de creatie van *Nuit blanche à Ouagadougou*, een voorstelling die oproept tot een opstand in een Afrikaans land waarvan de première enkele dagen voorafging aan het vertrek van Blaise Compaoré in Burkina Faso, zet Serge Aimé Coulibaly zijn discours verder over de absolute noodzaak om de wereld van vandaag te laten evalueren. Daar waar *Nuit blanche à Ouagadougou* het duidelijk heeft over een Afrikaanse gemeenschap, gaat *Kalakuta Republiek* over de geglobaliseerde wereld.

© Sophie Garcia

FELA KUTI – INSPIRATIEBRON

«I just want to do my part and leave... Not for what they're going to remember you for, but for what you believe in as a man.» - Fela Anikulapo Kuti

Alles bij Fela is een weigering van onwetendheid, zwakzinnigheid, opsluiting, cynisme en abdicatie: deze controversiële levenskeuzes, zijn muziek die ver weg van het in slaap wiegen van de bevolking net als doel heeft om het geweten van de burgers wakker te schudden, een weksignaal te zijn voor zijn vernieuwende gedachten en zijn feestelijke en doordringende manier om te bevrijden. Hij was de stem van een hele generatie door van de scène een tribune te maken en hij werd meerdere keren gevangen genomen door zijn sarcastische en gespleten politieke positie. Fela is een absoluut voorbeeld van engagement voor zijn land en voor zijn kunst.

De muziek van Fela brengt je ver weg in composities van dertig minuten indie tegelijk eenvoudig en complex zijn. Zijn verankering op Afrikaanse bodemis duidelijk hoorbaar, gevoed door zijn ervaring in het hart van Londense jazzclubs: de afrobeat. Deze is niet alleen een zoektocht naar een persoonlijke en bijzondere artistieke expressie, het is ook de vaandel voor zijn denkbeeld van Afrika, de emotionele synthese van zijn politieke ideeën, zijn wapen. Met een grote openheid naar de wereld en een krachtig engagement in zijn woorden, is deze muziek een rijke en intense inspiratiebron voor Serge Aimé Coulibaly.

Fela is een zeer unieke artiest : een immens verlangen naar vrijheid, naar een onbeteugeld leven, naar een politiek bewustzijn dat in zijn lichaam gegraveerd is en naar een absoluut originele muzikaliteit, geboren uit de vermenging van Afrika en het westen.

De jaren in Londen en in de Verenigde Staten hebben hem de nodige afstand gegeven om het Afrikaanse continent en de rol dat het ècht speelt op politiek wereldvlak te begrijpen. Zijn visionaire blik, zijn ideeën en zijn kunst getuigen vandaag nog van een radicale moderniteit en zijn volledig in overeenstemming met de actualiteit.

«...when I was first put in jail, the name of my prison cell was 'Kalakuta', and Republic? I wanted to identify myself with someone who didn't agree with the Federal Republic of Nigeria...I was in non-agreement. » - Fela Anikulapo Kuti

Om al deze redenen is Fela Kuti het vertrekpunt van deze choreografie. Het personage fascineert en verleidt. Bovendien blijft zijn muziek een van de meest populaire ter wereld. Voor Serge Aimé Coulibaly is hij dé inspiratiebron, dé samenvatting van wat een artiest moet zijn in de Afrikaanse context om de rol en de plaats van de artiest in de maatschappij van vandaag aan te kaarten, om te praten over onze humaniteit in een wereld die heel snel verandert.

De persoonlijkheid van Fela, zijn politieke engagement in Nigeria, een land in contrast door zijn erg rijke ondergrond die bijzonder gegeerd is, en een

groeïende armoede en de levendige moderniteit van zijn werk zijn een perfect vertrekpunt voor een uitvoerige bevraging. Wat is vandaag de plaats van de artiest in de maatschappij? Welke verantwoordelijkheid heeft hij in zijn creaties? Het brengen van een geëngageerd discours? Hoe kan hij het bewustzijn van de mensen doen openstaan voor verandering in een wereld die zelf snel verandert, angst genereert en geconcentreerd is op zichzelf?

© Sophie Garcia

DE MUZIEK

Het muzikale oeuvre van Fela bood aan de choreograaf en aan de dansers een veelheid aan pistes om te verkennen. Zijn kracht die schoonheid en engagement verbinden laat diverse en zeer expressieve ontwikkelingen toe gaande van geweld, verscheuring en drift tot harmonie en breekbaarheid.

Muzikant en componist Yvan Talbot verdiepte zich in de muziek van Fela Kuti. Talbot's muzikale bewerkingen zetten de unieke gelaagdheid ervan in de verf. Vertrekkende van de invloeden van Fela, creëerde Talbot een volledig nieuw muzikaal universum in relatie met de inhoud van Serge Aimé Coulibaly en de lichaamstaal van de dansers.

DE PERS OVER KALAKUTA REPUBLIK

"In *Kalakuta Republik* verenigt Serge Aimé Coulibaly op een magische maniermuziek, dans en de Afrikaanse revolutie." – **Guy Duplat, *La Libre Belgique*(17/02/2017)**

"Een prachtige zwerftocht waaruit zowel opstandigheid als liefde spreekt."

"*Kalakuta Republik* danst op een vulkaan, die van verloren revoluties en van volkeren die uiteindelijk in opstand zullen komen. De politieke en poëtische voorstelling wordt nog uitgelatener in het tweede deel, als ze de teugels viert in een sfeer die doet denken aan een discotheek – of aan het einde van de wereld. Sommige scènes zijn magisch ..." – **Philippe Noisette, *Sceneweb.fr*(11/03/2017)**

"De dans heeft gewonnen door elementen te ontlenen aan alle repertoires, zoals Fela dat ook deed (jazz, Yoruba ritmes, funk, ...), en ze openbaart de persoonlijkheid van elk lid van het gezelschap. [...]. En wathier boeit, is de 'gebroken' dans die telkens opnieuw rechtstaat tegen een achtergrond van diepe hunkering." – **Marie-Christine Vernay, *Délibéré* (12/03/2017)**

"Een complex stuk van Serge Aimé Coulibaly die het woord met een zekere kracht neemt. Een stuk met een communicatieve energie. Een stuk van Afrika zonder terug te vallen op clichés. Een Afrika zoals dat van Serge Aimé Coulibaly en een hele generatie artiestendie zich inzetten om dit te benadrukken."

– **Emmanuel Serafini, *Inferno Magazine* (15/03/2017)**

© Doune Photo

DE ARTIESTEN

SERGE AIME COULIBALY

Serge Aimé Coulibaly is een danser en choreograaf uit Burkina Faso. Geboren in Bobo Dioulasso, werkt hij sinds 2002 in Europa en in de rest van de wereld.

Zijn inspiratie is geworteld in de Afrikaanse cultuur en zijn kunst engageert zich tot de noodzaak van hedendaagse, krachtige dans, verankerd in emotie maar altijd drager van reflectie en hoop. Zijn sterke expressie maakt hem universeel en vindt gehoor in verschillende continenten. Sinds de oprichting van zijn gezelschap, **Faso Danse Théâtre** in 2002, verkent Serge Aimé complexe thema's met de wil om een reële positieve dynamiek te geven aan de jeugd. Zijn stukken hebben getoerd op vele Europese en Afrikaanse podia en werden daarnaast ook gevraagd op meerdere festivals.

- 2016 **Kalakuta Republik**
- 2014 **Nuit Blanche à Ouagadougou**
- 2013 **Fadjiri.**
- 2011 **Khokuma 7° Sud**
- 2008 **Babemba**
- 2007 **Solitude d'un Homme Intègre**
- 2006 **A Benguer**
- 2002 **Minimini**

Deze open blik op de wereld en over verschillen, altijd in vraag gesteld, in een energie van constructie en de wil om door te gaan, heeft Serge Aimé vanaf het begin van zijn carrière tot de samenwerking met meerdere artiesten gebracht. Hij werkt regelmatig mee aan internationale producties, zowel als vertolker als choreograaf.

- 2015 **La Maladie de la Mort** (M. Duras). Regie : **Moïse Touré** (Frankrijk)
- 2014 **Cut the Sky.** Marrukegu Company (Australie). Regie : **Rachael Swain**
- 2013 **Double Jeu.** Creatie voor twee dansers met **Farid Berki** (Frankrijk)
- 2012 **Cross and Share.** **Julie Dossavi** (Frankrijk)
- 2012 **C(h)oeurs.** Ballets C de la B. **Alain Platel** (België)
- 2009 **Burning Daylight.** Marrukegu Company (Australie)
- 2008 **I Lost My English.** **Kalpana Raghuraman** (India)
- 2004 **Tempus Fugit.** **Sidi Larbi Cherkaoui** (België)
- 2003 **Wolf.** Ballets C de la B. **Alain Platel** (België)

Het werk van Serge Aimé, altijd in beweging en gevoed door nieuwsgierigheid en generositeit, heeft de interesse en het vertrouwen weten te wekken van vele organisaties.

Daarnaast heeft hij dansstukken gemaakt voor niet-professionele dansers in het verlangen en de wil om zijn kennis te delen.

- 2015 **Gloed**. *De Grote Post (Oostende, België)*. Voorstelling voor 50 niet-professionele 50-plus dansers
- 2011 **Cérémonie d'ouverture des Championnats d'Athlétisme Juniors**. (Lille, Frankrijk)
- 2010 **En Attendant l'Indépendance**. *Palais des Beaux-Arts (Brussel)*
- 2010 **Fitry**. *La Nuit des Musées. Musée de la Piscine (Roubaix, Frankrijk)*
- 2009 **Mappemonde**. *CCN Nord pas de Calais (Carolyn Carlson)*. Voorstelling voor 45 niet-professionele dansers. (Roubaix, Frankrijk)
- 2007 **Sugar**. *Liverpool 2008 – Capitale Européenne de la Culture*. (Liverpool, Verenigd Koninkrijk)
- 1999 **Cérémonie d'ouverture du FESPACO**. (Ouagadougou, Burkina Faso)
- 1998 **Cérémonie d'ouverture de la Coupe d'Afrique de Football**. (Burkina Faso)

Tijdens zijn artistieke opleiding in Burkina Faso met het gezelschap **FEEREN** onder leiding van **Amadou Bourou**, en nadien bij zijn passage bij Le Centre National Chorégraphique de Nantes, geleid door **Claude Brumachon**, heeft Serge Aimé Coulibaly zijn talent en eigen smaak kunnen ontwikkelen om die vervolgens in zijn kunst over te brengen. Hij streeft naar de ontwikkeling van een originele creativiteit en neemt dansers en choreografen die zijn masterclasses volgen, mee in de bevraging omtrent hun verantwoordelijkheid als artiest en de kracht van woordenschat die zin heeft aan hun positie als burger.

- 2016 **Conférencier**. *Conservatoire Royal de Mons (België)*
- 2016 **Conférencier**. *Académie Nationale de Danse de Rome (Italië)*
- 2013 **Création de la Conférence Dansée Quand Je Danse Je Parle Aussi et Quand Je ne Parle Pas, Je Danse Peut-Être**. Deze workshop heeft intussen zijn plaats gevonden op alle continenten : in Afrika (Kameroen, Nigeria, Democratische Republiek Congo, Senegal, Guinee et cetera), in Europa (Frankrijk, België, Nederland, Italië), in Azië (Hong Kong, Bangalore) en in Amerika (New York, Philadelphia).
- 2013 **Professeur**. *Ecole des Sables. Germaine Acogny (Senegal)*

Om plaats te bieden voor experiment en concrete reflectie voor zijn creaties en denkbeeld omtrent het artistieke engagement, heeft Serge Aimé in Bobo Dioulasso (Burkina Faso) **ANKATA** opgericht: een Internationaal Laboratorium voor Onderzoek en Productie van Podiumkunsten. Open voor iedereen, is het een kruispunt voor uitwisseling tussen verschillende continenten, verschillende disciplines, verschillende gemeenschappen met als gemeenschappelijk doel om morgen uit te vinden.

Alain Platel over Serge-Aimé

Ik heb Serge Aimé Coulibaly voor de eerste keer gezien op een auditie in 2002. Ik weet nog dat ik toen dacht dat deze ontmoeting veel betekenis zou kunnen hebben voor de toekomst. Dit werd niet veel later bevestigd dankzij onze samenwerking in twee producties van Les Ballets C de la B: Wolf (2003) en C(H)OEURS (2012). In zijn rol als vertolker had Serge altijd een unieke positie. Maar gedurende het creatieproces bleek dat hij ook een stimulerende kracht was met zijn ideeën, empathie en inspiratie.

Serge Aimé had nog andere ambities: eigen voorstellingen maken, maar vooral zoeken naar hoe hij zijn Europese ervaringen kon delen met de bevolking uit zijn geboorteland Burkina Faso. Dit heeft hem veel geld en tijd en tevens bloed, zweet en tranen gekost, maar hij heeft zijn eigen FasoDanse Théâtre opgericht.

Serge Aimé maakt deel uit van een generatie fascinerende artiesten die artistieke bruggen wil bouwen tussen Europa en het Afrikaanse continent. Geen gemakkelijke opdracht. Het is geen kwestie van materiaal, logistiek of geografie, maar eerder een kwestie van inhoud. Hoe vind je het juiste evenwicht tussen een verwijzing naar de gemeenschappelijke geschiedenis (inclusief haar gruweldaden), de integratie van culturele en authentieke tradities en de verankering in een hedendaags discours? Een extreem moeilijke evenwichtsoefening, maar Serge Aimé slaagt erin deze te volbrengen wat niks anders dan bewondering opwekt.

Alain Platel

SAYOUBA SIGUE

Na zijn kinderjaren in Abidjan (Ivoorkust), keerde Sayouba Sigué terug naar Burkina Faso om daar naar de middelbare school te gaan en komt op die manier in aanraking met het culturele en artistieke milieu van Ouagadougou. Hij volgt er een opleiding in traditionele en moderne dans. In 2001 werd hij ontdekt door de jonge Burkinese choreograaf Souleymane Porgo, die hem in zijn compagnie (Téguérier) integreert en hem de eerste beginselen van hedendaagse en afro-hedendaagse dans bijbrengt. Daarnaast krijgt hij in deze periode lessen van meerdere choreografen van verschillende stijlen en origines.

Zo werd dans, eerst simpelweg een naschoolse ontspanning, gaandeweg een passie en vandaag zijn beroep. Hij nam deel aan een tiental creaties met grote namen uit Afrika zoals Irène Tassembédo (in *Souf es, Carmen Falinga Awa* en *Le sacre du tempo*), Serge Aimé Coulibaly (in *A Benguer et Babemba*). Tegenwoordig woont hij in Lyon (Frankrijk) en heeft hij zijn eigen gezelschap opgericht.

AHMED SOURA

Geboren te Banfora in Burkina Faso, danser (break-dance en pop) en autodidact acrobaat tot zijn twintigste, studeerde Ahmed Soura aan l'Institut National de Formation Artistique et Culturelle in Burkina Faso en van 2003 tot 2007 aan Centre Chorégraphique National te Montpellier. Vervolgens werd hij voor vijf jaar opgenomen in het Burkinese gezelschap van Irene TASSEMBEDO en toerde door Afrika en Europa.

In 2010 danst en speelt Ahmed Soura in de opera « Via Intollérenza II » van Christoph Schlingensief (Eerste prijs in 2011 voor regie op Theater Treffen in Berlijn). Vanaf 2012, sluit hij zich aan bij het Duitse Opera en Ballet Oper Berlin met « Verdi Requiem », « Die Liebe zu den drei Orangen » en « Das Mädchen mit den Schwefelhölzern ». In augustus 2013, wordt hij opgenomen in het gezelschap van Christoph Winkler voor « Das wahre Gesicht - ein Stück über den Kapitalismus » en wint zo de prijs FAUST 2014. Gedurende 2014, werkt hij samen met de Zwitserse compagnie (Berne) Pink Mama Théâtre meteen tournee in 2015 in Polen.

Daarnaast richt hij KORO/Compagnie Ahmed Soura op in Burkina Faso om zijn eigen dansstijl te ontwikkelen. Hij maakte zeer gewaardeerde solo's zoals

« A To », « Rien ne m'appartient », « Ecrasement 100Sens », « En opposition avec moi » (derde prijs voor dans op het internationaal Tanz-Theater Festival Stuttgart in 2011) en « 166 » (tweede prijs op Need to dance in 2013). Hij organiseert regelmatig dansstages voor hedendaagse en traditionele dans in Burkina Faso, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Brazilië,...

MARION ALZIEU

Marion is sinds kleins af aan gepassioneerd door dans in al zijn vormen. Ze debuteert met hip-hop, klassieke en moderne dans. Later ontdekt ze hedendaagse dans bij Peter Mika, Olga Cobos en Luc Jacobs. Van 2008 tot 2010 volgt ze een professionele opleiding in Coline à Istres waar ze meerdere choreografen ontmoet en zo danst ze onder andere op repertoire bij Emanuel Gat, Lisi Esteras, Shlomi Tuizer, Mathilde Monnier, Salia Sanou. Na hetafronden van haar opleiding, wordt ze opgenomen in de compagnieën van Emanuel Gat en die van Jasmin Vardimon te Londen. Daar werkt ze tevens bij het Royal Opera House.

Altijd benieuwd en dol op nieuwe ervaringen, zet ze haar professionele opleiding verder aan het CDC La termitière (Burkina Faso) en daar ontmoet ze meerdere Afrikaanse choreografen. Bij haar terugkeer naar Frankrijk, sluit Marion aan bij de compagnie « Mouvements Perpétuels » geleid door Salia Sanou. Naast het dansen in meerder voorstellingen, assisteert ze tevens Salia in creaties voor kinderen en niet-professionele

dansers.

Daarnaast werkt ze sinds 2012 in de compagnieën van Hervé Chaussard (Cie The Will Corporation), Amala Dianor (Kaplan) en Serge Aimé Coulibaly (Cie Faso Danse Théâtre). Naast haar positie als danseres, zoekt ze haar eigen

weg in de choreografie. In 2013 creëerde ze het duet « En terre d'attente » voor het festival OïDF (Burkina), geleid door Irène Tassebedo. In 2014 maakt ze de solo « Ceci n'est pas une femme blanche » en richt op hetzelfde moment haar eigen gezelschap MA op.

ANTONIA NAOUELE

De jonge Kameroense danseres Antonia Naouele is oorspronkelijk een trouwe volgelinge van traditionele dansen. Ze specialiseert zich later in urban en afro-urban. Sinds 2011 volgt Antonia een opleiding hedendaagse dans bij de compagnie Abbé Simon, bij de choreografen Salia Sanou, Michel Ndjongui, Merlin Nyankam, Serge Aimé Coulibaly, Aida C. Diaz, Farid Berki en stepping bij het gezelschap SOUL STEP (Amerika)

Daarnaast is ze danseres bij de hip-hop-groep FLOOR ART CREW, bij de compagnie SOLDIERS X en in het stuk "Awine" van Hyacinthe TOBIO. Met deze voorstellingen doorkruiste ze heel Afrika.

ADONIS NEBIE

Geboren in 1981 in Ivoorkust, genoot Adonis Nébié een opleiding aan l'Ecole des Sables de Germaine Acogny te Senegal. Hij is danser en choreograaf van de compagnie Teguerer. Hij danst in Burkina Faso en speelt een rol in de ateliers van de vereniging Eolo.

Hij werkt samen met vele choreografen op internationaal niveau zoals Irène Tassebedo, Vera Sander en Serge Aimé Coulibaly. Hij heeft twee solo's gecreëerd en gedanst in residentie te Dakar en in Aix-en-Provence in het Pavillon Noir (Ballet Prejlocaj) in 2013 en 2015.

IDA FAHO

Ida is geboren in 1990 en begon zeer jong, in 2003, een opleiding in de dramatische kunsten. Ze studeerde theater en vervolgens dans waarna ze in 2009 een opleiding begon in de dansschool EDIT.

Ze danst regelmatig mee in voorstellingen van de compagnie Tassebedo, alles in het teken van de ontwikkeling van haar eigen projecten en om op die manier ervaring op te doen bij choreografen in Afrika, aan l'Ecole des Sables maar ook in Europa, in het Pavillon Noir van Anelin Prejlocaj.

Haar dans voedt zich door al haar ontmoetingen en Ida slaagt erin om

krachtige bewegingen en elektrische aanwezigheid harmonieus te verbinden met veel zachtheid, sierlijkheid en sensualiteit.

IVAN TALBOT :

Sinds meer dan 20 jaar, is deze percussionist bezield door de traditionele muziek van West-Afrika. Aangetrokken door de praktijk van typische en zeldzame instrumenten zoals de bolon (een luit-harp met 3 snaren), de Baala trommel van het inheemse Guinee of de n'goni Bissa van Burkina Faso. Hij initieert zich tevens in het maken van traditionele instrumenten.

Deze sterke Afrikaanse invloed brengt Yvan Talbot er toe om werelden en muziek met elkaar te verbinden door samen te werken met verschillende muzikanten en choreografen. Zo ontmoette hij de Compagnie Julie Dossavi waar hij muzikale directeur van werd in 2002. Met deze artistieke ploeg maakt hij de muziek voor meerdere stukken. In 2010 werkt hij samen met Boubou en maakt hij muziek voor het dansduet murmure.

Aanvullend aan zijn producerend werk, speelt hij regelmatig een rol in verschillende opleidingsprogramma's, zowel bij een jong publiek van muzikanten als bij professionelen.

EVE MARTIN

Sinds 2006 werkt Eve Martin in verschillende domeinen van de videokunst, cinema en televisie.

In de eerste plaats is ze regisseur van haar eigen werk. Ze maakt haar eigen kortfilms zoals *Le Livre de Lila* (2008), *Terra Sola* (2012), *Forêt noir* (2014) en ontwikkelde de video-installatie *Invisibles* voor Mons 2015. Ze maakt video-installaties voor de zaalvoorstellingen van Serge Aimé Coulibaly (*Fadjiri* 2013 en *Kalakuta Republik* 2017), voor Armel Roussel (*Ondine*), Thierry Debroux (*La poupée Titanic*, *Les Misérables*, *L'Odysee*, *Les 3 mousquetaires*) en Sybille Wilson (*Le Maître des illusions*). Ze maakt meerdere muzikale video's en video-installaties voor *Two Star Hotel*, *Piano Club*, *My little cheap dictaphone*, *Hollywood Porn Stars*, *Deltron 3030*, *Yannick Frank*, *Maax* en *The summer rebellion*.

Naast de ontwikkeling van haar eigen artistieke werk, werkt ze in de audiovisuele sector als regieassistente en castingsverantwoordelijke. Sinds 2011 is ze vaak aangeduid als decorontwerper en rekwisiteur voor verschillende reclamespots, kortfilms en langspeelfilms en voor televisieseries. Ze werkte onder andere voor de realisaties van Micha Wald, Bouli Lanners, Delphine Noels, Patrice Toye, Virginie Gourmel, Joachim Lafosse, Fien Troch, Eric Lavaine, Stéphan Kazadjan, Remi Bezançon, Michel Gondry, Brice Cauvin, François Xavier, Benoit Mariage, Tom Darmstaedter, Mathieu Donck en Eric Valette.

CREDITS

CONCEPT & CHOREOGRAFIE

Serge Aimé Coulibaly

CREATIE & UITVOERING

Adonis Nebié, Marion Alzieu, Sayouba Sigué, Serge Aimé Coulibaly /
Jean-Robert Koudogbo Kiki, Ahmed Soura, Ida Faho, Antonia Naouele

MUZIEK

Yvan Talbot

VIDEO

Eve Martin

DRAMATURGIE

Sara Vanderieck

ASSISTENT CHOREOGRAFIE

Sayouba Sigué

SCENOGRAFIE & KOSTUUMS

Catherine Cosme

LICHTONTWERP

Herman Coulibaly

GELUID & STAGE MANAGER

Matisse De Groot

TECHNISCH DIRECTEUR

Thomas Verachtert

PRODUCTIE

Faso Danse Théâtre & Halles de Schaerbeek

GEDELEGEERD PRODUCENT

Halles de Schaerbeek

CONTACT & SPREIDING

Frans Brood Productions

Gie Baguet & Tine Scharlaken

+32 9 234 12 12

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

CO-PRODUCTIE

Maison de la Danse (Lyon), Torinodanza (Turin), Le Manège – Scène nationale de Maubeuge, Le Tarmac - La scène internationale francophone (Paris), Les Théâtres de la ville de Luxembourg, Ankata (Bobo Dioulasso), Les Récréâtrales (Ouagadougou), Festival Africologue (Cologne), De Grote Post (Oostende).

Met de steun van Musée des Confluences (Lyon) voor een residentie en met de steun van van la Fédération Wallonie-Bruxelles, service de la danse en de Vlaamse regering.